

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/26/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010077
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3618010077.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovanej R. Š., na hlavnom pojednávaní dňa 14.01.2019 takto

rozhodol:

Obžalovaná R. Š., L.. XX.XX.XXXX v Bojniciach, trvale bytom C. T., t.č. v ÚVTOS Nitra, je vinná, že

hoci jej z ustanovenia § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna I. Š., L.. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1P/165/2014-65 zo dňa 26.01.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.02.2015 bola zaviazaná prispievať na výživu svojho syna I. Š. sumou 70,- € mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám otca I. Š., tejto povinnosti sa v Malých Kršteňanoch a všade tam, kde sa zdržiavala úmyselne vyhýbala v období od 27.04.2017 do 06.06.2018 tým, že v dobe od 27.04.2017 do 14.08.2017 nebola nikde zamestnaná, nevykonávala žiadnu podnikateľskú činnosť a ani sa nezaevidovala ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, následne v dobe od 15.08.2017 do 31.10.2017 bola na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, z ktorej bola vyradená z dôvodu nespolupráce a v dobe od 01.11.2017 do nástupu výkonu trestu odňatia slobody dňa 07.06.2018 v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Leopoldove nebola zamestnaná, nevykonávala žiadnu podnikateľskú činnosť a nebola evidovaná ani ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, čím zostala na výživnom za obdobie od 27.04.2017 až do 06.06.2018 dlhovať I. Š. sumu vo výške 910,- €, hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/58/2015-83 zo dňa 27.10.2015, právoplatným dňa 13.11.2015 a zároveň bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/48/2016 zo dňa 26.04.2017, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/115/2017 zo dňa 07.02.2018

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbala plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená

č í m s p á c h a l a :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.).

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaná zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného I. Š., L.. XX.XX.XXXX, bytom C. T. XX, odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci obžalovanej R. Š., pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák. bola podaná prokurátorom Okresnej prokuratúry Partizánske pod sp. zn. Pv 29/18/3305-11 na tunajší súd dňa 03.05.2018 obžaloba na skutkovom základe podľa obžaloby.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal výsluch obžalovanej, výsluch zástupcu maloletého poškodeného - jeho otca I. Š., svedka Ľ. G., oboznámil listinné dôkazy vzťahujúce sa ku skutku, rozhodnutia súdu o úprave vyživovacej povinnosti obžalovaného k maloletému, obsah pripojených spisov a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaná sa na hlavnom pojednávaní uviedla, že je si vedomá vyživovacej povinnosti k synovi I., ľutuje, že si ju neplnila, avšak je to z dôvodu, že očakávala, že jej exmanžel I. Š. dodrží dohodu, a započíta výživné z titulu vyporiadania BSM. Ona v decembri 2017 bola nútená podpísať dohodu o vyporiadaní BSM, bola v zlej finančnej situácii, tiež už odsúdená pre zanedbanie povinnej výživy. Podľa tejto dohody z majetku nezískala nič, nehnuteľnosť pripadla exmanželovi. Vyrovnanie dlhu na výživnom nemohlo byť súčasťou dohody, lebo to odporuje zákonu, ona sa však takto s exmanželom dohodla. To že nemôže byť súčasťou dohody zistila po jej podpise. Mala za to, že exmanžel potvrdí že výživné má zaplatené a tak bude oslobodená v inej veci, no ten tak nespravil a ona bola odsúdená na nepodmienený trest. Tiež uviedla, že syna I. mal u seba dva týždne počas letných prázdnin v roku 2017, ostatné dve deti boli v striedavej starostlivosti do januára 2018, kedy boli zverené otcovi, čo sa dozvedela až následne. Ten jej bránil v styku s deťmi. Ona si nemohla nájsť prácu, lebo jej dcéra bola dlhodobo chorá, bola aj na operácii. Potom pracovala len na dohodu o vykonaní práce v domove dôchodcov asi za 150,-€ mesačne, pretože tejto práci sa hodlala venovať. Na dohodu o vyporiadani BSM pristúpila, lebo mal dlh na výživnom a hrozilo, že bude odsúdená. Exmanžel ju ubezpečoval, že podpíše zaplatenie výživného až bude zakladovaný prevod domu. O dohode počul priateľ obžalovanej Ľ. G.. Potom si prácu nenašla, lebo nevedela ako to dopadne na krajskom súde. Uviedla, že mala aj zdravotné problémy, PN však nebola.

Zákonný zástupca poškodeného dieťaťa, I. Š., uviedol, že sa rozviedol s obžalovanou v januári roku 2015. Uzavrel s obžalovanou dohodu o vyporiadaní BSM, majetok z BSM pripadol jemu, pričom prevzal splácanie záväzkov, tiež obžalovaná tri roky obývala nehnuteľnosť, za ktorú neplatila réžiu a nehnuteľnosť bola aj znehodnotená - bolo potrebné vybudovať elektrickú prípojku - preŕať bol elektrický kábel, vodovodnú prípojku, bol vybúraný krb, ktorý musel zaslepiť a zaplenené odpady a komín purpenou. Súčasťou dohody nebolo vyporiadanie dlhu na výživnom. Uviedol, že niekoľko mesiacov predtým riešili aj vzájomné pohľadávky na výživnom, či rodinných prídavkoch, k dohode však nedospeli. Po uzavretí dohody o vyporiadaní BSM začala mať obžalovaná do dvoch troch týždňov požiadavky na započítanie výživného o čom mu písala. On sa s ňou však o tom nedohodol. Dohodu o vyporiadaní BSM pripravil advokát a obžalovanej bola predložená na naštudovanie. On splácal spotrebný úver 16 400,-€ aj pôžičku od bývalého svokra 1200,-€. Platila nedoplatky na poplatkoch na vodu, lebo vodárne odmietali pripojiť nových majiteľov. Uviedol, že celkový dlh na výživnom za všetky obdobia mohol byť okolo 3 tisíc eur. Dom predal v marci 2018 za 42 tisíc eur, mal však náklady na prípojky a odstránenie škôd, niektoré práce robil svojpomocne, kupoval aj rozvodnú skriňu.

Svedok Ľ. G., bol už v čase rozvodu a aj stále je druh obžalovanej, bol aj svedkom dvoch telefonátov obžalovanej s jej exmanželom I. Š., tá dala hovory na hlasitý odposluch. V prvom telefonáte I. Š. navrhoval, že chystá dohodu, podľa ktorej ak mu obžalovaná prenechá všetok majetok, tak on jej odpustí všetky dlhy vrátane výživného, to bolo začiatkom roka 2018. Druhý telefonát bol asi týždeň na to, tam popieral akúkoľvek dohodu. Uvádza, že ju pripraví o majetok. Svedok bol vtedy v dome u obžalovanej, deti boli v tom čase v striedavej starostlivosti.

Podľa prečítaných listinných dôkazov obžalovaná je matkou mal. I. Š., L.. XX.XX.XXXX (č.l. 37).

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1P/165/2014-65 zo dňa 26.01.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.02.2015, bolo manželstvo obžalovanej a I. Š. O. ozvedené, obžalovaná zaviazaná prispievať na výživu svojho syna I. Š. sumou 70,- € mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám otca I. Š.. Maloletá L. S. C. boli zverené do striedavej starostlivosti rodičov v týždňových intervaloch.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1P/2/2016-42 z 18.04.2016, právoplatným dňa 25.04.2016, bolo rozhodnuté o rodinných prídavkoch na mal. deti. L. S. C..

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P/5/2018-60 z 18.04.2018, právoplatným dňa 07.06.2018, bolo rozhodnuté tak, že mal. L.B. S. C. boli zverené do osobnej starostlivosti otca, pričom vyživovacia povinnosť bola určená od 22.01.2018, podľa návrhu otca, hoci deti boli u neho už od 19.01.2018.

Podľa správy Sociálnej poisťovne pob. Topoľčany č.l. 56-57 zo 17.04.2018 nebola v žalovanej dobe obžalovaná zamestnaná. Podľa správy ÚPSVaR Partizánske z 11.04.2018 na č.l. 60 - 61 bola obžalovaná naposledy vedená ako uchádzačka o zamestnanie od 15.08.2017 do 30.10.2017, kedy bola vedená z dôvodu nedostavenia sa na úrad. Poberala dávku v hmotnej núdzi od 03/2017 do 02/2018.

Obžalovaná k tomu uviedla, že od roku 2016 už poberala rodinné prídavky aj daňový bonus na jedno dieťa.

Z listinných dôkazov vyplýva, že v rozhodnom období nebola vlastníkom cenných papierov ani držiteľom či vlastníkom motorového vozidla.

Zo spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 4C/63/2015 o vyporiadanie BSM súd zistil, že dňa 18.04.2018 vzal žalobca I. Š. návrh späť. Podľa dohody o vyporiadaní BSM z 15.12.2017 na č.l. 409-413 rozsah BSM tvorili nehnuteľnosti vrátane domu, ktoré účastníci ohodnotili na 29000,-€ a hnuťelné veci v hodnote 5000,-€. Celkovo tak masa BSM bola v hodnote 34 000,-€. Závazky boli v sume 17 300,-€ z čoho záväzok z hypotekárneho úveru bol vo výške 15 900,-€. Spôsob vyporiadania bol v podstate taký, že I. Š. pripadli do vlastníctva všetky nehnuteľnosti a aj hnuťelné veci s výnimkou jednej sady posteľného prádla, sady tanierov a pod. a príborov a utierok a uterákov a pod., I. Š. za prevzal všetky záväzky. Dňa 15.12.2017 podpísali účastníci aj návrh na vklad do katastra nehnuteľností. Podľa "dohody na predkupnú zmluvu" z 10.05.2015 podpísanej len I. Š., na č.l. 69-71 bolo navrhované alternatívne buď odkúpenie nehnuteľnosti obžalovanou alebo I. Š..

Obžalovaná k tomu uviedla, že obdobných návrhov zmlúv bolo asi 15, kde I. Š. navrhoval rôzne spôsoby vyporiadania BSM medzi manželmi. Akceptovala o až posledný z 15.12.2017. Dcéry neboli v jej starostlivosti od polovice januára 2018, pretože sa odsťahovala z T.. Otec detí I. Š. jej povedal, že započítavať sumu výživného nebude asi v priebehu mesiaca január po tom, čo už bol prevod nehnuteľnosti zavrhadovaný. Chcela celé dlžné výživné uhradiť na KS v Trenčíne. Nebola však upovedomená o pojednávaní. O pojednávaní na KS TN sa dozvedela až v júni, keď bola predvedená do výkonu trestu.

Podľa výpisu z registra priestupkov na č.l. 84 bola obžalovaná v roku 2014 dvakrát postihnutá v blokovom konaní za priestupok proti pravidlám cestnej premávky.

Obžalovaná bola podľa registra trestov doposiaľ trikrát súdne trestaná. Trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/58/2015-83 zo dňa 27.10.2015, právoplatným dňa 13.11.2015, bola obžalovaná uznaná vinnou zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody na 6 mesiacov so skúšobnou dobou na 16 mesiacov do 13.03.2017. Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/48/2016-238 z 26.04.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/115/2017-259 zo 07.02.2018 bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2. ods. 3 písm. c/ Tr. zák. a bol jej uložený trest odňatia slobody na 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/33/2017-74 zo dňa 17.04.2018, právoplatným dňa 10.05.2018 bola obžalovaná uznaná vinnou zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa

§ 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a bol jej uložený súhrnný trest odňatia slobody na 28 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Do výkonu trestu bola dodaná dňa 07.06.2018.

Prokurátor navrhol obžalovanú uznať vinnou na podklade obžaloby a uložiť jej podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a priznať poškodenému nárok na náhradu škody. Obhajkyňa poukázala na to, že aj keď nie do právnej kvalifikácie a právneho posúdenia, obžalovaná sa k neplneniu vyživovacej povinnosti priznala, neplnila ju však úmyselne, ale neúmyselne spoliehajúc sa na ústnu dohodu s exmanželom, ktorej existenciu potvrdzuje jednak obžalovaná, ako aj svedok G., tiež o tom svedčí aj spôsob vyporiadania BSM, kde všetok majetok pripadol I. Š.. Navrhla, aby súd obžalovanú spod obžaloby oslobodil alebo upustil od potrestania vzhľadom k už uloženým nevykonaným trestom. Obžalovaná uviedla, že sa priznáva, ľutuje to, nechala sa oklamať, navrhla, aby súd upustil od potrestania.

Vzťah majetkových a zárobkových pomerov obžalovanej k jej zákonnej vyživovacej povinnosti z trestnoprávnej roviny je potrebné vykladať z toho pohľadu, či obžalovaná svojím konaním naplnila všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy.

Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti súd považuje za preukázaný skutkový stav ako v skutkovej vete rozsudku. Suma zameškaného výživného je súčinom obdobia a sumy výživného. Obžalovaná si bola vedomá vyživovacej povinnosti, túto neplnila ani len v minimálnej zákonnej výške, pričom v rozhodnom období jej nič nebránilo sa zamestnať. Z hľadiska zavinenia by bolo možné prihliadať na vyšší počet vyživovacích povinností matky k deťom, pokiaľ by bolo zrejmé, že táto prejavuje snahu aspoň sčasti výživné platiť, čo však neurobila, tiež pokiaľ by prejavovala snahu sa riadne zamestnať, preukázané bolo naopak, že z evidencie uchádzačov o zamestnanie bola vyradená v podstate pre nespoluprácu. Súd upravil zavinené obdobie tak, že ho ukončil dňom 06.06.2018, pretože od 07.06.2018 je vo výkone trestu odňatia slobody vo veci sp. zn. 2T/33/2017. Súd verziu obžalovanej o tom, že sa nemohla zamestnať, pretože sa starala o chorú dcéru považuje za snahu vyhnúť sa trestnej zodpovednosti jednak preto, že dcéry boli v striedavej starostlivosti, teda obžalovaná mala možnosť aspoň polovicu mesiaca pracovať, ani nič by ju neobmedzovalo nastúpiť na OČR vo zvyšnom čase. Tiež od cca 19.01.2018 už nemala žiadne obmedzenia v možnosti nájsť si zamestnanie, pretože už všetky tri deti boli v starostlivosti otca. Ani v období od konca januára 2018 do nástupu výkonu trestu však neplnila vyživovaciu povinnosť ani z časti. Obžalovaná aj obhajoba v podstate nedostatok úmyslu páchať trestnú činnosť ba i nenaplnenie znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu odôvodňovali tým, že mala existovať dohoda o vyporiadaní záväzkov z výživného medzi obžalovanou a I. Š., ktorú tento nedodrжал.

Túto verziu súd považuje za nepreukázanú a vo svojej podstate aj za verziu v rozpore s preukázaným stavom poukazujúc na vzájomné postoje obžalovanej s jej exmanželom. Odhliadnuc od právnej neúčinnosti dohôd o započítaní výživného je zrejmé, že k takejto dohode ani nedošlo, pričom tomu zodpovedá aj správanie oboch rodičov maloletého. Je zrejmé, že vzťahy medzi obžalovanou a jej exmanželom boli veľmi narušené, nemožno hovoriť ani o náznaku vzájomnej dôvery. Za takejto situácie spoliehanie sa na neformálne dohody a "dobré slovo" otca maloletého, že ex post vystaví akýsi doklad, ktorý potvrdí zaplatené výživné, je viac menej absurdný, ako aj to, že by takto vypovedal pred odvolacím súdom vo veci sp. zn. 1T/48/2016. Tiež, žeby sa obžalovaná "nepoistila" akýmkoľvek dobropisom od otca maloletého, kde by súhlasil so započítaním výživného. Ak by nejaká dohoda o výživnom existovala, najjednoduchšie by pre obžalovanú bolo trvať na vyrovaní z BSM aspoň vo výške výživného a podpísať dohodu o vyporiadaní len v tom prípade, že uvedená suma bude v písomnej dohode. Takto by otec maloletého mal povinnosť ju vyplatiť a ona vzápätí mohla zaplatiť výživné. Je zrejmé, že už od rozvodu prebiehalo konanie o vyporiadanie BSM, v tomto čase v podstate až do začiatku roku 2018 obžalovaná bezodplatne obývala dom, ktorý bol predmetom vyporiadania BSM. Vznikol dlh na energiách, poplatkoch za vodu, siete boli odpojené, I. Š. dokonca uvádza, že dom bol úmyselne poškodený (krb, zapenené odpady, komín), keď chcel dom predať musel do neho investovať prostriedky, svoju prácu, zaplatiť dlhy. Takto možno vysvetliť aj matematický nesúlad vo vyporiadaní BSM, kde dohoda bola uzavretá v podstate takmer tri roky po rozvode. Je potrebné uviesť, že za toto obdobie I. Š. platil aj hypotekárny úver, ktorého splátky po rozvode manželstva možno započítať v celej výške a nie len v polovici. Teda suma 8350,-€, ktorá by mala byť podľa dohody o vyporiadaní BSM v neprospech obžalovanej nezahŕňa

následné náklady a splátky úveru iba zo strany I. Š. vzniknuté po rozvode manželstva, ale týkajúce sa nehnuteľnosti. Pokiaľ tento tvrdí, že to bol dôvod prečo obžalovaná nedostala na vyrovnanie žiadnu sumu, pričom obžalovaná dohodu podpísala, javí sa to byť oveľa pravdepodobnejšie ako verzia, že všetky tieto náklady I. Š. obžalovanej odpustí a na viac odpustí aj dlh na výživnom a to aj na bližšie neurčenú dobu do budúcnosti. Čo bolo preukázané je aj to, že obžalovaná krátko po podpise dohody o vyporiadaní BSM nástojila na započítaní výživného, čo I. Š. odmietol. Takto je preukázané, že ak by aj existovala nejaká dohoda o započítaní zročného výživného, čo ako súd uvádza vyššie nebolo preukázané (možno považovať za preukázaný len akýsi nekonkrétny návrh I. Š. na dohodu zahŕňajúci aj nešpecifikované obdobie a výšku výživného, ktorý predchádzal v mesiacoch dohodu z 15.12.2017), tak obžalovaná nemala pre výslovný nesúhlas otca dieťaťa žiaden dôvod spoliehať sa na nejakú dohodu o započítaní výživného do budúcnosti, teda od januára 2018 až do nástupu do výkonu trestu. Ani v tomto období však výživné neplatila a to ani z časti. Hoci súd nedospel k tomu, že úmysel spáchať trestný čin by bol priamy, celkom preukázaný je úmysel nepriamy, pretože obžalovaná vedela, že svojím konaním môže porušenie zákona spôsobom uvedeným v právnej vete spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí bola s tým uzrozmenná. Napokon bola už skôr pre rovnaký trestný čin odsúdená. Obžalovaná najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbala plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená, naplnila tak zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zák.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Súd pri ukladaní trestu prihliadol k jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. Obžalovaná sa priznala k spáchaniu skutku, neplnenie vyživovacej povinnosti ľutovala. Právne posúdenie skutku obhajobou, ako aj postoj obžalovanej voči otcovi dieťaťa je pre posúdenie priznania ako postoja ku skutku irelevantné. Súd prihliadol k priťažujúcej okolnosti podľa § 36 písm. m/ Tr. zák., poukazujúc na jej prvé odsúdenie vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/58/2015 pre rovnaký trestný čin, ako aj vo veci sp. zn. 2T/33/2017, vzhľadom k dobe dokonania trestného činu.

Podľa názoru súdu pri ukladaní trestu pre trestný čin zanedbania povinnej výživy viac ako u iných trestných činov by sa mala zvažovať skutočnosť, aký bude mať dopad trest nie len na obžalovaného, ale aj na poškodeného - v tomto prípade maloleté deti. Či je v záujme maloletého dieťaťa a spoločnosti (ktorá tiež vynakladá nemalé prostriedky na odsúdených v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody), aby osoba, ktorá si má k dieťaťu vyživovaciu povinnosť plniť bola pozbavená osobnej slobody a možnosti riadne sa zamestnať a výživné platiť, alebo byť morálne odsúdená a potrestaná za ponechania možnosti sa zamestnať a vyživovaciu povinnosť si plniť. Tiež však nemožno neprihliadať na to, pokiaľ je páchatel' trestný za rovnakú trestnú činnosť opakovane, alebo pácha opakovane trestnú činnosť úmyselnú. Preto súd neupúšťal od potrestania podľa § 40 Tr. zák., neukladal alternatívny trest nespojený s odňatím slobody, ale uložil trest odňatia slobody nepodmienečný. Súd však zohľadnil všetky doposiaľ uložené nepodmienečné nevykonané tresty aj okolnosť v prospech obžalovanej uvedené vyššie, teda že viac ako dĺžka trestu by mal trest pôsobiť motivačne, teda aby obžalovaná po jeho výkone si našla zamestnanie a začala plniť vyživovaciu povinnosť, a preto jej uložil trest na dolnej hranici trestnej sadzby teda vo výmere 1 rok. Súd zaradil obžalovanú do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia so zreteľom na mieru narušenia páchatel'a, keďže obžalovaná páchala trestný čin v období od 11.05.2018 do 06.06.2018 hoci už bola uzrozmenná s tým, že bola uznaná vinnou na nepodmienečný trest aj vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/33/2017.

Súd poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, pretože exekučným titulom je už rozhodnutie o vyživovacej povinnosti, preto rozhodnutie o náhrade škody by bolo opätovným rozhodnutím v tej istej veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.